

MAGYAR KURIR

Indult Bétsből, Kedden Julius' 23-dik napján, 1816-dik esztendőben.

B é t s.

Renátó Császári Fő Hertzegségénél, a' hol, mint már irtuk, Cameráriusi hivatalban lévő Gróf Esterházi Mihály urat, ezen hivatalának is meghagyása mellett, e' hónap' 13-kán költ Fels. kézírása által ő Cs. K. F. ge az Udvari Közönséges Kamarához fizetés nélkül való Secretariussá oly módon kinevezni méltóztatott, hogy azon rangjának ideje az 1813-dik esztendő' Mártziusának 12-dik napjától fogva számlálódjék — Cameráriusi szolgálatot tévő valóságos Camerarius Gróf Inzaghy Károly uratis, az ő külömbkülömb féle hivatalokban tett hasznos szolgálataira 's a' Felséges Császári Házhoz bizonyított hűségére való tekintetből, ugyantsak az említett Cs. Fő Hertzegnél, Fő Udvari mesterré, méltóztatott ő Cs. Kir. Felsége, a' folyó Jul. 20-dik napján költ kegyelmes kézírása által kinevezni.

A' Felséges Udvari Magyar Cancellaria kegyesen méltóztatott Szentlélek y József Urat elébb T. N. Szatmár Vármegyénél, azután a' Királyi Ügyek' Fő igazgató Hivatalánál, 's most közelébbről a' mindjárt nevezett Felséges Udvari Cancellariánál, több esztendőktől fogva ritka szorgalmatossággal tett hasznos szolgálataira való tekintetből, Tek. Paukovich András Ur' helyébe az Eperjesi Tekintetes Districtualis Táblának Notariusává nevezni.

Nagy Britannia.

Wales tartományában a' Cardigani Grófságban Aber-Ystwith nevű városban egy háznak kiprédáltatása nagy lármát okozott.

Tisztviselők menvén oda, azokat a' tolyongó nép megöldökölte volna, ha katonaság nem sietett volna segedelmekre; de ezt is kövekkel fogadták a' lármázók 's a' kommandírozó tisztet egy nagy kővel föbe hajították. Tüzet kellett reájok adni, a' midőn széllyel szaladtak; hanem néhány főbbek fogságra vitettek.

A' Régens Princz kihirdette, hogy az, a' ki azokat a' gonoszokat kézhez szolgáltatja, kik a' minap a' *Leicesteri* Grófságban *Loughboroughban*, *Haathcote* és *Boden* nevű fabrikásoknak házaikba, megfeketített ábrázattal bementek, ott elébb a' strázsát egy puska lövés által megsebesítették, 's azután minden maschinákat az azokon lévő tsipkével egygyütt semmivé tették, 500 *Güinee* aranyokat kap jutalomúl.

Néhány csoport szénégetők (valami negyvenen) szekereiket szénnel megrakván, 's azokat magok vonván, az Országnak külömbkülömb vidékeiről öszszegyülekezvén, *London* felé útnak indultak, hogy a' Régens Princz' eleibe mennyenek 's az ő in ségeiken való könnyebbítésért esdekelyenek. Az Országlószék, mint egy *Londoni* újság kifejezi magát, nem találta megergedhetőnek lenni azt, hogy egy ilyen vétkes próbatétel végrehajtatassék, melyre nézve *Politizai* tiszték mentek a' szenes sereg' eleibe, kik az egygyik csoportot *St. Albansnál* a' másikat pedig *London*tól nem messze előltalálván, szép módon de hathatós előadás által reá vették őket, hogy honnyokba térjenek vissza. Útravalót elégségest

adtak nékiek a' visszamenetelre, 's a' szemet is megvették tollók es a' szegényeknek adták.

Frantzia Ország.

Végezte az 1816 - béli Patrióták' perének: —

Pikardné: A' férjemnek, úgy mond, már régtől fogva *Pleignier* szokta volt adni a' rántzos bokájú tsizmaszárakat, a' ki ennek egész Európában sőt az egész világon egygyetlenegy mestere. Ennek készítése által ő meggazdagodhatott volna, de nem akart dolgozni, hanem valami tsizmarántzosító maschinának kigondolására vesztegette inkább a' vagyonát. Azonban semmire sem mehetvén, egy darabig meg is bolondúlt volt belé. Én arról panaszkodván egyszer előtte, hogy a' Szövetségeseknek Parisba lett jövedeleik miatt sok vásárosaimat elvesztettem, meglehet, hogy ezen panaszkodás által adtam alkalmatosságot néki arra, hogy így szolljon hozzám: aszszonyom, én kendnek valamit mondani akarnék. Tebát egy hátulsó bótba menvén, ezeket beszéllette: Fő Hertzeg *Károly*, *Maria Ludovika*, 's a' *Romai Király Straszburgban* vagynak, és nem soká *Parisban* lesznek. — Erre én fe kiáltottam, hogy e' szerént én még több vásárosaimat el fogom veszteni! — Nem; így felelt *Pleignier*, mivelhogy az új Országlószék alatt mind meg fogják tartani hivataljaikat, kik a' mostani alatt hivatalban vannak. — Ezen szókra vettem-el tőle az átkozott kártyákat, 's minthogy megkért, hogy a' férjemnek semmit ne szolljak, eldugtam őket a' kementzém' megé a' tzukros piksisembe. *Desbaunes* még azon estve hozzám jöven, hasonló újságokat beszéllett, azt mondván, hogy egy borbélymühelyben egy *Paptól* hallotta. Néki is adtam a' kártyákból. *Parisból* azért utoztam vala a' *Vendébe*, hogy ott dolgaim voltak. — Valyon nem azért - é inkább, így szoll az *Elöl-Ülő*, a' miért *Carbonneau* is, tudni illik a' kártyáknak kiosztogatása végett? — *Pikardné:* Hogy iparkodhattam volna én az

összszeeskűvésen, holott nékem az *Udvari urak* és az *Udvari őrzők* között ily sok vásárosaim vagynak? De ki ez a' *Carbonneau*, a' kiről nékem *Pleignier* örökké úgy beszéllett, mint valami fontos emberről. Egy kitsiny, komor, egy *Astrakán* képű ember; ez okozott nékem ennyi rettegést. Igaz ugyan, hogy azt is mondotta vala fölölle *Pleignier*, hogy a' tsuklya nem tsinálja a' barátot: hanem én, mihelyest az embert megláttam, mindjárt által láttam, hogy hibát követtem-el. — *Desbaunes:* A' *Pikardné* beszédje nagyobbadon igaz, de hozzá kell még tenni, hogy a' *Notát* (a' tagokhoz intéztetett kerülő irást) is ő adta nékem. Én közlöttem a' dolgot *Verneullével*, a' ki nékem azt tanátsolta, hogy azt még jobban tanuljam - ki, ő pedig az alatt engem' a' *Politzianál* béjelentett. — A' *Pikardné Prokurátora:* Igen de hiszem *Pleignier* már megvallotta, hogy ő adta *Pikardnénál Desbaunesnek* a' kerülő irást Ezen megjegyzésre behozatta az *Elöl-Ülő Pleigniert*, azért, hogy vallja meg, kinek adta a' *Circulárét*? — Én nem tudom, így felelt *Pleignier*. mivelhogy az emlékező tehetségem hol jó hol gyenge erővel bír. — *Elöl-Ülő:* Hát maga *Desbaunes* úr, nem a' *Királytól* kapta volt - é a' *Betsület - Legiónak* czimerét? — *Desbuines:* A' *Királytól* kaptam, igen is: hanem későbbre rútul bántak vellem a' testörző seregbéli pajtásaim, azért, hogy azt mondtam: hogy én semmi más ügyet nem esmérék, tsak a' haza' ügyét. — *Elöl-Ülő:* Nagy igasságtalanság volt, a' pajtásai' tselekedeteikért az Országlószék ellen boszszút állani akarni, a' melytől fizetésének négy - ötöd részét vette. — Ezzel vége lett az ülésnek. —

A' *Junius'* 29 - diki ülésben az egygyik *Oserét* (az iródeákat) vonták legelőbb is kérdőre (ez, az egygyik testvérével egygyütt tavaly *Juliusban* is fogságban ült volt, azért, hogy két violát tettek kalapjaikra). *Elöl-Ülő:* Igaz - é, hogy *Oseré* a' maga jó *Royalista* gondolkodású feleségével sokat

ezivodik. — *Oseré*: Nem igaz. — E. Ü: Hát *Dervint* honnét tsméri? — *Oseré*: Onnét, hogy ő a' Politziánál tisztséget keresvén, általam íratott kérő leveleket. — *Dervin*: Engemet *Scheltens*, a' Politzia Ex-Agens vett mind ezekre az esztelen lépésekre, 's ő még sints itt a' foglyok között; azt hitették-el a' vádoló aktát készítő tisztviselővel, hogy ő eltűnt legyen. A' 26-dik Aprilisi ülésben is ő vitte a' gyűlés' eleibe a' Thuilleria' felvettetéséről való plánumot. Minthogy én azon iparkodtam, hogy Politziai Inspektor lehessen, tehát szerettem volna ezen özszeesküvésnek minden titkait jól kitanulni, reménlvén, hogy az általánál több érdemetszerzek magamnak kívánságom' megnyerésére. *Scheltens*, kinek ezen titkomat megmondottam, úgy ítélte, hogy azon kell iparkodnunk, hogy *Tollerontol* az özszeesküvésnek minden tagjait kitanulhassuk. A' Thuilleria' kaslélyát is *Scheltens* rajzolta-le; én abba tsak a' szókat irtambé. Ő ezt a' rajzolatot titkon a' leveles táskámba belé lopta, 's engemet a' dolognak a' Politziánál való béjelentésével megelőzött. Tsak akkor tudtam-meg, hogy nállam van a' rajzolat, mikor azt a' Politziánál nállam megtalálták. Én azt kívánom, hogy őtet hozzák ide, hogy mind ezeket ő előte mondhassam-meg. Ő most Politziai Ágens. — Az Elől-Ülő rendelést tett, hogy *Scheltenst* azonnal keressék-fel. — Az alatt *Gonneau* állott elő a' vallástételre. Elő beszéltette, hogy őtet *Descubes* az ő jó barátja miként vitte-be a' 26-dik Aprilisi ülésbe, a' hol ő nem soká észre vette, hogy nem jó *Catholicus* dolgokrol beszéllenek (hogy rossz fát raknak a' tűzre). — „Egy ember, így szoll *Gonneau*, a' kit én bámulással szemlelek itt a' vádoltatottak között nem lenni (*Scheltenst* érti) bizonyos plánumot terjesztvén April. 26-dikán a' gyűlés' eleibe, 's eszébe vevén, hogy én azt nagy megvetéssel halgatom, e'képpen szollott hozzáim: Kend engem' tetetok fogva talpig megmere szemecivel: de tudja-meg kend, hogy én ezen ködmönben is — itt elbarapván szavát, elhalgatot, hanem kijövetelünkkor azt mondotta, hogy kettőt kivéven, a' többit miri ki kell oltani a' világbul. — E. Ü: Mi ok vitte *Gonneau* uramat egy kortszamba ilyen nem jó *Catholicus* emberek közzé, 's miért ment onnet még más tsapszékbe is utánok? — *Gonneau*: Nagy kedvem volt az özszeesküvésnek egész minémüségét kitanulni, 's kiváltképpen *Bellagüettel* megismerkedni, a' kit mint igen nagy fontosságú személyt úgy irtak vala le előttem, és sohol reá nem találhattam. *Descubestól* azonközben egy czédulát vettem, melyben felbízott, hogy a' kérdésben lévő urral (*Monsieur en question*) 27-dikben estve nállam találkozni fog: de nem jelent meg. —

Most már *Sourdont* vevén elő az Elől-Ülő, arról tudakozódott tőle, hogy mitso-da énekeket énekelt az *interregnum* alatt a' Montansier' kávéházában. Én, úgy mond *Sourdon*, a' Frantzia katonáknak ditsőségekről is énekeltem három hónapokig, bámultam éneklésem által egy ideig a' Bonaparte' tselekedeteit is; mert sohasem tudhatjuk azt bizonyosan, hogy úgy fogunk-e gondolkodni holnap, mint ma gondolkodtunk. Hogy én akkor a' Király ellen való énekeket tsináltam, azért tselekedtem, hogy hivatalt kapjak, és nem valamelly rossz indúlatból. Azólta, hogy a' Király vissza jött, nem énekelttem én ő ellene semmit; *au Contraire*, én néki igen hűséges alattvalója vagyok. — Míg ezen beszélgetés folyt, jelentést vett az Elől-Ülő, hogy *Scheltenst* sohol nem találják; már három hete, hogy elútozott valamerre. Tehát ismét elkezdődött a' beszélgetés. *Descubest* vonta kérdőre az Elől-Ülő, szeméi eleibe terjesztvén, bámulással, hogy ő Batalion-kommandans 's a' Betsület-Legiónak is czimeres vitéze lévén, ugyan miképpen vehette magát arra, hogy ilyen emberekkel a' kortszamon tsavarogjon? — *Descubes*: Kapitány *Oseré* engem' megkért vala, hogy az ő két iródeak

testvéreink szereznék valami munkát; ezek vittek-bé Aprilis' 26-dikán az ő gyűléssek-be. Nem igaz, hogy arra ajánlottam volna magamat, hogy vezérseget vállalok köztök. *Bellaguettel* azért akartam megismerkedni, hogy ő egy közönséges Prokurátorral nagy barátságban volt, a' kinek én mindenekről nyilatkoztatást tenni szándékoztam. — E. Ü: Maga *Descubes* úr tsudálatos ember. *Bellaguethoz* megyen, a' kit nem is esmér; a' *Gonneau*' szállására rendeli őtet, pedig ő *Gouneautot* nem esméri. — *Descubes*: Ez úgy történt, hogy *Bellaguet* nekem azt mondotta, hogy engem' *Gonneannál* fog megkeresni, ha valamit tudtomra akar adni. — *Gonneau*: Az én barátom *Descubes* tudta, hogy én a' Politziának mindent bejelenteni akarok. — *Bellaguet*: Én onnét ismérem az *Oseré* két testvéreket, hogy ők a' törvényes házban közönséges íródeákok voltak, én pedig minden nevezetes pernek meghalgatására bé szoktam volt menni ebbe a' házba. — E. Ü: Mit keresett *Descubes* *Bellaguet* urnál? — *Bellaguet*: Az én Kapitány *Oserével* való dolgomra nézve: hanem a' politikáról is beszélteni kezdvén, ekkor ajtót nyitottam néki. — E. Ü: De tsakugyan még is megígérte az ur néki, hogy *Gonneaunál* egygyütt fognak lenni. — *Bellaguet*: Nem. Az én szavam maga az igazság. — E. Ü: A' *Descubes*' vallástételei 's az ő levele, tsakugyan vádolják az Urat. — *Bellaguet*: Nints nekem ahoz a' levélhez semmi közöm. Ha hazudni akarnék, azt is eltagadhattam volna, hogy *Descubes* valaha nállam volt. Egyéberánt nem is rollam van szó abban a' levélben, hanem a' kérdésben lévő úrról (*Monsieur en question*). Az én nevem nem *Monsieur en question*. —

Az öreg *Bonnassier* (a' parókás) azzal vádoltatván, hogy a' børsében hamis híreket terjesztett-el; hogy az Európai selegeket mind útnak indította; hogy társai közzé ezt a' parola, vagy megesmértető szót vitte-be: *Comment se port l'Enfant?* (Hát,

hogy 's mint van a' gyermek?); 's ennek felette már ő arról is vallást tévenfiával egygyütt, hogy a' társaság' kártyáinak szorgalmatos kiosztogatói voltak, ő úgy mentette magát, hogy az *l'Enfant* nem egyéb volt, hanem egy főköötösinálónak a' neve, a' ki most nintsen Párisban. A' mi pedig az ő és a' fia' vallástételeiket illeti, ez úgy történt, hogy tömleczeztetéssel fenyegettek őket, és ők még többet is mondhattak volna, tsak hogy annak a' históriának annál hamarább végét szakaszszák. —

A' Junius' 30-dikán tartatott ülésben *Pleignier* volt a' kikérdeztetésnek főbb tárgya. Az Elöl-Ülő egész hathatósággal nyilatkoztatta néki, hogy már most eljött volna az ideje, hogy mondjon elő, a' mit a' Királynak mondani akar: mert ha talám valami nagy személyeknek esküvéssel tett ígéretei által köteleztetne is a' halgatásra, a' törvénytevő szék eránt tartozó kötelesség már most ezen esküvés alól is feloldozza őtet, mihelyest valami olyanra kötelezte le magát, a' mi a' betsület' és egyenesség' principiumaival meg nem egygyez. A' mi pedig a' Király előtt való megjelenhetést illeti, ez tsupa kegyelem, 's ebből tsak akkor lehet részesülni, mikor az ember minden büneiből kimosta magát. — *Pleignier*: Már Uraim, nekem a' Királyal beszélteni kell, és meg kell tartani *Frantzia* országot. — E. Ü: A' Kend' kívánsága, *Pleignier* uram, *echozni* fog minden felé; a' mi tanátskozásaink a' közönség előtt folynak; van ezeknek *echojok*. — Egy *Asector*: Nem tettzene-é *Pleignier* Uramnak, a' maga nyilatkoztatásait írásba tenni; petsét alatt közölni lehetne azokat a' Királyal? — *Pleignier*: Nekem a' Királyal beszélteni magamnak kell. — E. Ü: Esmér é *Pleignier* nagyobb törvényes embert az Esküdteknél? Én, mint ezen ítélőszéknek Elölülője sem beszélhetek a' Királyal, 's kend *Pleignier* velle akar még is beszélent. Egyéberánt megmondottam már, hogy a' kend kívánsága találni fog vissza echoztatókra. Már

ennél jobban ki nem fejezhetem magamat. — *Pleignier*: Én meg fogom menteni Frantzia Országot; már megmondottam, hogy nekem a' Királya beszélnem kell.

A' 30-dik Juniusi ülésben is mind tsak a' bünösök' kikérdeztetése folyt: — *Lebrün* megmaradott a' mellett, hogy ő mindent bé akart jelenteni a' Politziának, és hogy ő egyéberánt az egész dolgot tsupa mesének tartotta. — *Dietrichnél* (a' szabónál) 20,000 Frankot találván a' Politzia, 's ezen az ítélőszék tsudálkozván, ő azzal mentette magát, hogy aza' summátska neki 36 esztendőktől fogva való takarmánya. A' mi a' proklamátziót illeti, azt ő maga sem olvashatta írtódzás nélkül, 's azt ő elmúlhatatlanúl béjelentette volna a' Politziának, ha oly hamar el nem fogattatott volna. Őtet tsak a' felesége is kéntelenítette volna annak béjelentésére. — *Warvin* ellen egyéb vádak között az is elő fordúlt, hogy a' fogházban egy levelet írván az apjának, e'képpen fejezte-kimagát: — „Hogy az Országlószék még eddig az özszeesküvésnek tsak egy ágát, és nem a' törökét tanulta volna ki, hogy ő azt a' napot, mellyen a' Frantzia földet elbagyhatná, életének legszerentsesebb napjai közzé számlálná. Hogy ő egész életében olyan jó Royálista volt volna, hogy a' mikor Bonaparte a' Cs. Koronát a' maga fejére tette, ő bosszúságból az országot oda bagyta volt. — *Drouot*, egyebek között nagyon gyanussá tette az, hogy a' szállásán néhány nemzeti formaruhát, 's a' pintzéjében egy hordó puskaport találtak-meg.

A' bizonyságoknak meghalgattatása, a' kik 32-ten voltak, Jul. 1 - ső napján kezdődött-el. Ezek közzül a' nevezetesebbek, és a' mellyek egy idegen olvasónak figyelmettségét inkább megérdemelhetik, ezek voltak. — *Verncuil*, egy Swadronkommandáns 's a' Lajos Rend és a' Betsületlegió Rittere, elő beszélt, hogy ő Aprilis elején Desbaunessel találkozván, ez azt kérdezte tőlle, hogy hát tud-e valamit a' pro-

klamátzióbol 's a' kártyákból? — melyre *Verncuil* azt felelvén, hogy nem tud semmit, tehát neki is adott azokból Desbaunes. *Verncuil* pedig, mint a' Lajos Rend Rittere, ezen Rend esküvése szerént kötelességének tartotta lenni az Országlószéknek az egész dolgot béjelenteni. —

Megvallván *Pleignier* ezen ülésben, sok foggatás után, hogy a' proklamátziót egy Vandorló betűszedő által szedette-ki, hogy ennek azért 50 Frankot fizetett, 's hogy az után a' proklamátziót egy deszka és egy rúd' segedelmével, mellyet a' deszkán keresztül nyujtván arra reá feküdt, nyomta-ki, ekkor így szollott hozzá az Elölülő: — „A' *Pleignier*' emlékezete, látom, most viszzatért egy kevésbé. Jónak találok haszonra fordítani ezen szempillantatot. Azt kérdem tehát ismét, hogy mi volt a' *Pleignier*' plánizálásainak valóságos tárgya? — *Pleignier*: Tegnap én a' Cancellariussal beszéltem? Én neki is tsak azt a' nyilatkoztatást tettem, a' mit az Elölülő Urnak: Hogy én tsak a' Királya fogok beszélni. Én, beszélni fogok velle. Igen is Uram! én mondom, hogy én beszéllek velle. Ő Felségére nézve igen szükséges az, hogy engemet maga eleibe botsásson. — E. Ü: Így tehát valamelly szélesen kiterjedő 's egymással özszezatoltatva lévő tárgyakat illető plánumnak kell munkábavétetve lenni? — Erre a' kérdésre, hosszú pausa után tsak ennyit felelt *Pleignier*: Én itt semmi nyilatkoztatásokat nem tehetek — 's ezzel az ülés elvégződött.

A' bizonyságoknak meghalgatásával 's basonló kérdezősködésekkel teltek-el a' Jul. 2 - dikán és 3 - dikán tartatott ülések is. — Julius' 4 - dikén egy beszédet intézett a' Királyi Prokurátor az Esküdtekhez, a' mellyben, minden addig előfordult tárgyakat zépen özszesummázva, elő adott: — „Uram! a' gyávák, úgy mond, ismét tűzbe borítani iparkodtak Frantzia országot. Így szollottak a' magok proklamátzióikban: „Mi bizonyosok vagyunk a' dolognak jó kimene-

tele felől; mi mindenütt vagyunk, 's még sem találunk reánk sohol; mi kitanúlhatatlanok vagyunk." — De ugyan hogy is képzelhették, Timárvargák, Tsizmadiák, Szabók, közönséges (napszámos) iródeák, azt, hogy magokat sorsunk' uraikká tehetik! Ezt nem egyebbül, hanem csak egyedül a' revolúció' munkájából magyarázhatjuk meg, a' melly sok szegényeket a' magok születési vaszkokkal a' gazdagságnak aranyos palotáiba helyezettett, 's ezáltal igen bolond vágyódásokat szült közöttünk. Azok a' kérdések, mellyeknek megfelytését a' Státus a' Ministeriumtól kívánja ezek: Volt-e ezen dologban özszeesküvés? Elérte volt-e már ez az özszeesküvés, valóságos és elkezdett munkálkodas által a' valóságos bűnös tselekedetnek (attentatumnak) tulajdonságát? és hogy a' vádoltatottak között melyik 's mitsoda mértékben részesült benne? Hogy az özszeesküvés megvolt, a' szemünk előtt álló materialis bizonyságok 's magoknak a' vádoltatottaknak vallástételeik is mutatják, kik minnyájan megegyeznek abban, hogy a' fennálló Országlószeknek és thrónusnak megtámadtatni kellett volna. Akár mint erőssittsek is, *Pleignier*, a' ki magát eleintén az özszeesküvés' egyedül való fejének adta ki, hogy ő semmit sem tselekedett egyebet, hanem csak egy proklamátziót 's valami kártyákat osztott-ki, és a' több részesek, hogy ők abban csak azért részesültek, hogy azt a' Politziának béjelentsek: de hát hogy akartak volna ők egy olyan özszeesküvést elárúlni, a' melly nem volt? Ez csak annyi hitelt érdemel, mit az, hogy Frantzia országnak megtartatása a' *Pleignier*' nyilatkoztatásaitól legyen felfüggesztve. Oly tselekedeteknek jelenlétét, mellyek az özszeesküvésnek attentatum tulajdonságot adnak, nem lehet kétségbe hozni, midőn a' proklamátzió' 's kártyáknak kinyomtattatása 's kiosztattatása, a' *Thuillier* kastélyának rajzolatja, 's arról a' plánumról való vallástétel, a' melly szerint a' kastélyt a' levegőbe felvettetni akarták, szemek előtt vagynak. Sőt meg is vala már az özszeesküvésnek kezdete tetteve azou özszeesküvések által, a' mellyekben nem a' felett folytak a' tanátskozáások, hogy meg kell-e tenni, hanem, hogy miképpen kell megtenni a' próbatélt. *Pleignier* megtebolyodottnak akarják kiadni: holott a' proklamátzió, mellyet ő maga csinált, éppen ellenkezőt mutat. Néki semmi módja nem lett volna plánumának végrehajtására, ezzel is iparkodnak megmentésen — de hat csak azok a' plánumok méltók a' büntetésre, a' mellyeknek végrehajthatatasa felől nem lehet kétekedni. *Charles* vakmerően tagadja, hogy a' proklamátziót ő nyomatatta volna ki: de sokan bizonyítanak ellene; minden vádat elhárítani akarván magáról, egyből sem tudja magát egészen kimosni. *Lefrank* a' legveszedelmesebb ember talám minnyájok között; ritka álhatatosságú characterrel, bátor, nyughatatlan, melly és titkolódó fővel bír. A' szavait megmeri; ő volt az, a' ki azt tanátslotta, hogy a' proklamátzió' betűit azonnal tegyék semmivé, mihelyest a' nyomtatványok készen lesznek. Külömb nyilatkoztatásokat tehetne ő, mint *Pleignier*. Hogy eshetett az, hogy ő már egyszer a' *Grenellei* historiába elegyedvén, mint tüzes Royalista deportáltatott, 's most ismét a' revolúció szelveszes tengerének mérészlette botosáni vitorlált? — Ez a' *Pikárdné*, egy fiatal, minden próbára kész, vakmerőbátor, minden erőzzakot utálló, nemének virtusait megvető 's a' másik nemnek gonoszságait követni törekedő aszszony, szomorú példája annak, hogy mire vehetik az embert a' rendetlen képzelődések és hajlandóságok. Az ő *Desbauness*el való társalkodása, a' ki régen a' *Monsieur* testörzői között szolgált 's most a' Királyi familiának kioltatásán dolgozott, azt mutatja, hogy mindkettő egy forma bűnös. — *Descubes*, egy Batalionkommandáns, hozzá adta volna-e magát ilyen emberekhez, bészárkozott

volna-é vélek a' tsapszékekbe, 's vágyodott volna arra a' kétséges betsületre, hogy nékik vezérlőjök lehessen, ha ártatlan volna? — 's több e'félék.

Ezen beszéd után előállottak külömbkülömb Prokurátorok, kik közzül ki az egygyik ki a' másik bűnöst iparkodott megmenteni. Az általok elő hordatott mentsegeket, minthogy majd mind egy szintiek voltak, megítélhetni az egy *Mauguin'* szavaiból, a' ki, mint Prokurátor, Pleigniert védelmezte: — „Ez a' szerentsétlen, ugymond, hypochondriában szenvedvén, nem volt szabad ura a' maga elméje' tehetségeinek, 's az új *Tsizamrendelés* által előbbeni jövedelmétől meg fosztatván, még jobban megtébolyodott elméjében. Királynak képzelvén magát mint bolond, azt is bomlott fejében forgatta, hogy sorsunknak elintézője leszen. Egy esztelen proklamátziót írt, de még azzal nem lett özszeeskűvésnek szerzője. Mitsoda eszközei lehetek; volna egy elkoldusodott embernek arra? Mitsoda fegyverei? egy kés. Ezzel támadta volna ő meg a' Királyi testörzök' seregét! Még titkot sem tsinált a' dologból; a' kártyákat kiosztatta, hogy sok ezer kezekre kerüljenek, kiket úgy nem ismért, hogy ha próbatételre került volna a' dolog, tsak harmad vagy negyedmagával kénytelenített volna a' síkra kiállani. Ha tehát itt semmit tulajdonképpen való özszeeskűvés nem volt, *attentatum* se' lehetett. Egy, magában ugyan elég rút, de tsak tsupa kívánság, melly az Országlószéknek felfordittatására czélt, még nem özszeeskűvés. Elég büntetés lenne Pleigniernek az ő bűnös kívánságáért a' deportáltatás, 's a' többi. — Itt leszállott a' Prokurátor arra is, hogy miben álljon a' *Cayennebe* való deportáltatás, és azt oly szörnyen lerajzolta, hogy Pleignier annak hallására sirni zokogni kezdett 's az Elölülő megtiltotta a' Prokurátornak az e'féle érzékenyítő rajzolatokra való kibotsátkozást. —

Még Julius' 5-dik és 6-dik napjain is foglalatoskodtak a' Prokurátorok a' Lünö-

söknek mentegetésén. — *Le frankra* nézve azt iparkodott megmútatni az ő védlője, hogy ő ha hibázott sem hibázott egyebet annál, hogy nem jelentette-bé a' dolgot a' Politziánál, a' hova járul, hogy előtte tsak a' proklamátzió volt esmeretes, a' *Circular*-ról pedig nem tudott semmit. — Az a' Prokurátor is, ki az *Osere* atyafiakat védelmezte, azt vette-fel a' maga okoskodása' főbb fundamentumának, a' mit a' Pleignieré, hogy ezen Patriotáknak ügyekben nem lehet feltalálni az özszeeskűvésnek tulajdonságait, minthogy a' *hypochondriacus* esztelenkedők nem nézethetnek úgy, mint özszeesküdt emberek; sőt kérdés, hogy, ha szintén fel lehetne is tenni itt az özszeeskűvést, köteleztettek volna-é azt annak tagjai, kiki különkülön gondoltatva, elárulni? — (Egygyik Prokurátort megintette az Elölülő, hogy ne mennyen olyan meszsze a' védelmezés' dolgában) —

Az Utolsó ülés Jul. 7-dikén reggel tartott ezen ügyben. Az ítélet, mellyet már megirtunk felolvastatott, ennek hallására *Pikardné* elpetyeredett, 's e'képpen kiáltozott: *Mon mari, mon pauvre mari! oh, que je suis malheureuse!* — a' melly kiáltozásközben a' padhoz verte szegény a' fejit. — *Pleignier* még beszélni akart valamit, hanem tudtára adatta az Elölülő, hogy már az ítélet ki van mondva; itt már most nem beszélhet; hanem a' fogházban még meg fogják halgatni, ha valamit mondani akar.

Többire a' Megvizsgáló Törvényszék' eleibe apelláltak a' bűnösök. *Pikardné* nagyon betegnek hirlelték.

Cambrai városában, az Anglus ármáda' fő hadi szállásán, fontos veszekedés történt, mint a' Londoni újságlevelek erőssítik, a' lakosok és Anglus katonaság között; melyre nézve ott a' Frantzia nemzeti örső seregnak le kellett, a' Hertzeg *Wellington'* parantsolatjára, tenni a' fegyvert.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Egy hiteles utazó, a' ki mostanság a' Banátusnak nagy részét bégárta, így irt onnét e' h. 3-dik napján: Itt egy időtől fogva, szép, melleg, és olykorolykor kedves eszözó napok jártak. A' hidegek és tartós árradások miatt az őszi gabona ugyan szenvedett vala, de úgy elé vette ismét magát, hogy szolmájabéli fogyatkozását a' fejek és a' mag' jósága egészen kipótolni látszik. A' mi pedig a' tavaszt illeti, ez átaljában oly gazdag, hogy azt monlják a' lakosok, hogy ide lett szállittatásoktól fogva a' zabnak és árpának ilyen termésére nem emlékeznek. A' Bakatzi mezőn egy magrol 40 szál termést olvastam-meg. Ily gazdagok a' kukuritza, köles, krumpli, és kender földek is. Ez az oka, hogy a' buzának köb-le 42 forintrol 26-ra, az árpáé és kukuritzáé 18-ról 12-re szállott. Tsak a' kaszálók nem ily gazdagok; ezeket a' sok áradások nagyon elkésleltették majd mindennütt; és ezek még most is sok helyeken víz alatt vagynak, mint hogy niatsen hova elfollyon a' víz, 's a' napnak ereje sem gőzölögtethette azt mind el. Ez az oka, hogy a' szegény mezei gazdák marháikat eladni iparkodnak, és hogy egy tehenet, mellyért nem régem 240 forintot adtak, most 80-ért oda adnak.

Folytatása az *Anglus tziikkelyeknek*: —

Olyan hivatlan 's váratlan útas vendégek, mint a' feljebb említett szénégetők va-

lának, a' későbbi tudósítások szerént, az Orzágnak egyéb részeiről is szándékoztak nem tsak *London* hanem más népes városok felé is öszszetsoportozva, e'féle útözásokat tenni: de reménség volt, hogy szép beszéd által ezeket is meg lehet ezen eszelősködéssekben gátolni.

Arról, hogy a' Lord Wellington' kvártélyát, mikor a' Frantzia Királyi Princzek nálla éppen bálban voltak, a' levegőbe felakarták volna vettetni, még eddig semmit mit sem irtak a' Párisi újságok. A' *Londoni Kurir* is úgy ír egy későbbi levelében ezen úgy mondatott öszszeesküvésről, hogy a' házat nem puskaporral felvettetni, hanem felgyujtani akarták, hogy lárma támadván, a' közben az ott lévő Princzeket megöljék. Mondják, hogy egy Ánglus inas vette észre a' gyuladást a' pintzéből ennek lyukán kijövő fűstről.

Lotteriai Sorsvonás.

A' Czernovitzai nagy Lotteriai sorvonás, tegnap u. m: Julius 22-ik napján, harmadik versben is véghez mene. A' 60,000 forintot az 55351 szám nyerte - el. A' 104393 nyert 20000 — a' 84422 nyert 5000 — a' 35664 és 99109 nyertek 1000 — a' 86351, az 50386, a' 35442 's a' 20227 számok közzül pedig mindenik nyert 500 forintokat. Az utolsó vonás is véghez megyen Augustus 12-dik napján, midőn a' 2,616,939 forintra betsültetett uradalman kívül, még 3000 nyerések lesznek, t. i. egy 30 egy 10 egy 1500 egy 1000 's négy 500 forintosok, és így alább 25 forintig.

Julius' 19-dik napján Száz forint Huszaspénzért, Váltótzédulában 275 1/4 forintot — egy Császári aranyért 12 fl. 48 kr. — egy Hollandus Aranyért 12 fl. 58 krt.
Jul. 20-dik napján 100 forint huszas pénzért, Váltótzédulában 277 forintot. — egy Császári aranyért 12 fl. 54 kr. — Egy Hollandus aranyért 13 fl. 5 krt.
Jul. 22-dik napján 100 forint huszas pénzért, Váltótzédulában 278 1/2 fl. — egy Császári aranyért 13 fl. — kr. — Egy Hollandus aranyért 13 fl. 9 kr. adtak.